

[O. Mathiasen.]

selv om vi synes, det ville være mere rimeligt, at civile institutioner tog sig af disse opgaver.

Sagen er nemlig den, at hjemmeværnet efter lovforslaget har andre opgaver også i fredstid, sådan forstår jeg i alt fald bestemmelserne i § 29, hvor det siges, at hjemmeværnet er forpligtet til at give møde i tilfælde af katastrofealarm i fredstid, i krig eller under ekstraordinære forhold og forrette tjeneste i den udstrækning, det nødvendiggøres. Jeg spørger den højtærede forsvarsminister: hvad er det for katastrofealarm, der her er tænkt på? Er det den situation, som har forbindelse med den alarmering, der omtales i bemærkningerne til § 29? Der står her, at hjemmeværnets personel har pligt til at blive i tjenesten i nødvendigt omfang for at sikre hjemmeværnets indsats i kamp i en kupsituation. Det tilføjes senere, at det er selvfølgelig, at hjemmeværnsenheder skal være til fuld tjeneste, så længe kamp foregår. Jeg spørger den højtærede forsvarsminister: hvad er det for en kupsituation, der her er tale om? Er det borgerkrig, man tænker på, er det oprør, arbejdskonflikter eller lignende samfundsaktioner? Ligger der heri f. eks. en betragtning som den, den højtærede forsvarsminister for kort tid siden ifølge meddelelser i pressen gjorde gældende ved et hjemmeværnsmøde i Ry i Jylland, nemlig at hjemmeværnets tilstedeværelse skal forhindre en femtekolonaktivering? Hvad er det for en femtekolon, der tænkes på? Jeg vil også gerne spørge den højtærede forsvarsminister, hvor og hvorledes der skal sættes ind, hvis hjemmeværnet selv finder på at optræde som femtekolon, en situation, jeg i hvert fald meget vel kunne tænke mig.

I lovforslagets § 6 findes der nogle bestemmelser angående kvindernes tilknytning til hjemmeværnet. Jeg har hørt noget om, at kvinderne ikke er helt tilfredse med den foreslåede ordning, men jeg må gå ud fra, at når kvinderne ifølge dette lovforslag får ligestilling med mændene i hjemmeværnet, er det efter deres eget ønske, det sker. Jeg bliver vel også nødt til at godkende, at kvinderne handler efter bedste overbevisning, at de mener, de med deres indsats i dette værn er med til at beskytte land og rige, hjem og børn, familie og landsmænd;

men jeg står aldeles uforstående over for denne opfattelse af, hvad der virkelig tjener til at værne om disse dyrebare værdier. Tænk, om kvinderne i dette land, som de så tit har gjort det før, havde talt mændene til fornuft og omtanke, tænk, om kvinderne havde sagt: lad mandfolkene beholde deres falske opfattelse af, hvad der tjener til forsvaret af de store værdier; vi vil ikke værne land og landsmænd på den måde, som krigsmetoderne kræver. Jeg ville ønske, at kvinderne i Danmark ville rejse sig i enstemmig protest mod det militære hjemmeværn, det hjemmeværn, jeg anser for at være det mest ondartede af alle de militære korps. Jeg er overbevist om, at titusinder af danske kvinder står på min side, når jeg giver udtryk for dette ønske.

I § 29 står, at hjemmeværnets personel har pligt til at opbevare og vedligeholde personlig udrustning, herunder våben, mundering og ammunition. Jeg har altid været af den opfattelse, at dette er et meget uheldigt forhold, og det bliver bestemt ikke bedret, når personellet nu skal udstyres med flere og formentlig mere effektive våben. Mener den højtærede forsvarsminister virkelig, at dette forhold er forsvarligt? Mener ministeren, det er forsvarligt, at alle disse krigsvåben ligger oplagret rundt omkring i hjemmene, så vidt jeg kan forstå helt overladt til de enkelte hjemmeværnsfolks eget forgodtbefindende? Jeg er yderst betænkelig ved, at våben skal oplagres i hjemmene, især når jeg tænker på lovforslagets bestemmelser om, at hjemmeværnet har pligt til at træde i virksomhed ved hjemlige aktioner, hvor man mener der er brug for en indsats fra hjemmeværnet.

Jeg vil så gøre en enkelt bemærkning om et forhold, der før er blevet drøftet ved omtalen af hjemmeværnet. Vi kender det grundlag, der eksisterede ved hjemmeværnets oprettelse efter krigen, således som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen har gjort opmærksom på det: det skulle være et forsøg på at videreføre modstandsbevægelsens principper, især de militære principper. Jeg skal slet ikke her komme ind på en diskussion om modstandsbevægelsens indsats under besættelsen. Det er min opfattelse, at modstandsbevægelsen ikke blot var militær, den havde mange andre sider